

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT VIII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit & significet Confirmatio Sacramentalis.*
2. *In quem usum aut finem sit instituta.*
3. *Quibus modis debeat hoc Sacramentum ad ministrari.*

Onfirmatio est examinatio fidei Chri-
sti, atque adeo huius Confirmatio seu
corroboration in Baptizatis fidelibus, q
sequitur Baptismum: vel, Confirmatio
est propria fidei confessio coram Epi-
scopo aut ministro Ecclesiæ: dum enim homo bi-
ptizatur, pro illo alias promittit fidem Christianam,
nempe patrinus: at postea nos hoc ipsum Confirma-
re ac profiteri palam debemus, iuxta dictum Apo-
stoli Roman. 10. Corde creditur ad iustitiam, ore au-
tem fit Confessio ad salutem. Et maximè probandi
est hæc Confirmatio, si ad hoc usurpetur, ut Christia-
na iuuentus examinetur, vt fidem propriam profit-
ri possint: vnde & in Catechismo iuuentus insu-
solet in scholis, idque à teneris annis, vt discant &
percipient articulos fidei, decem præcepta, & alia ad
salutarem cognitionem necessaria: Nam & in pri-
mitiua Ecclesia post rei literarię rudimenta pueri ca-
techizabantur, id est, docebantur ac instituebantur
& cùm sic profiterentur fidem suam, Episcopus eos
confirmabat tanquam veram habentes fidem Chri-
sti: item Confirmabantur homines quotidie aut qui-
libet die Dominica per sermones verbi Dei & doctri-
nam Christi.

2. Secundò, sic examinati & edocti confirmabantur
non solum verbo, sed etiam impositione manuum
Episco-

Episcoporum, & in tali impositione manuum inuocatur & datur Spiritus sanctus in robur & virtutem credenti contra tentationes & insultus diaboli, peccatorum, & ne post baptismum vixit eiusmodi tentationibus peccatorum vel desperationis, relabatur in condemnationem vel peccata mortalia, quae in Baptismo omnia fuerant dimissa. Ideo ut virtute Spiritus sancti diligentius caueret peccata, & temptationibus fortius resisteret, siebat talis impositio manuum, ut daretur Spiritus sanctus ad corroborandum hominem: Item, quia olim Christiani multis subiiciebantur periculis, afflictionibus, martyrijs ad fortiter fereendam crucem & mortis tormenta pro nomine & fide Christi, ut sine timore Christum confiterentur, signabantur oleo & balsamo per formam crucis in frontibus eorum. Quoniam itaque omnes nos indigemus virtute altissimi & auxilio Spiritus sancti, ne scilicet relabamur in pristina loetalia vitia & damnationem, sed ut constanter profiteamur nomen Christi contra Turcas, Iudeos & Barbaros, amplectenda haec est Confirmatio & veneranda: percussio autem maxillæ significat, ut deinde cogitet se animosè pro nomine Iesu contumelias, opprobria & verbera pati velle, sicut Christus pro nobis verberatus est in maxilla, & Apostoli fecerunt Actorum quinto, & iubetur porrigerere sinistram maxillam ei qui nobis dexteram tetigerit, Matth. quinto. Quod autem Spiritus sanctus dabatur in robur & virtutem per impositionem manuum in Confirmatione, probatur ex Actis Apost. cap. octavo, cum Petrus & Ioannes missi a ceteris Apostolis ex Hierosolyma in Samariâ ad eos qui iam erant baptizati, & imponebant illis manus, & accipiebant Spiritum sanctum, Actorum 19. His auditis, baptizati sunt in nomine Iesu, & cum imposuissent illis manus, accipiebant Spiritum sanctum. Tales Authoritates intelligunt omnes veteres

Doctores

Doctores de Confirmatione Sacramentali, & docent quod Spiritus sanctus qui datus est in Baptismo al mundationem animę existentis in originali peccato, in Confirmatione inuocatur, & datur ad corroborandum & confirmandum nos, ut maneamus constantes & fortes in duello aduersus peccata pristina & diabolū: Et quanuis non sit tā necessarium, sicut Baptismatis Sacramentum est, vel Eucharistiæ vel penitentiæ, eò quod hæc tria habent præcipuum progressionem Euangeliij, id est, remissionis peccatorum, suntque à Christo instituta & præcepta in Euangeliō rāmen quia non solum indigemus remissione peccatorum, sed opus habemus corroboracione & auxilio Spiritus sancti ad currēdam viam mandatorum Dei, ad cauenda lœtalia vitia, & ferendam crucem, avertandam desperationem in fide Christiana, ad superādam Diaboli tentationem & alia huiusmodi, omnino necessarium est Confirmationis Sacramentum, ijs qui perseverare volunt usque ad finem: & ex his causis Ecclesia veneratur hoc Sacramentum propter constantiam fidei, & maximè in tribulatione & angustijs. Dederunt olim Patres hoc Sacramētum tam parvulis, quam adultis: Adultis, propter propriam & spontaneam suæ fidei confessionem: Parvulis vero, tanquam nouis Christi tyrunculis, ut ad pugnam hac quasi armatura Spiritus sancti contra Sathanam protestatē munirentur & animarētur. Hoc autem Sacramentum incumbit administrare Episcopo, vt qui habet specialem curam & regimen Ecclesiæ, & cuius est intendere sibi ipsi & toti gregi Dominico, Acto cap. 20.

3. Tertiò, Episcopus hoc confirmationis Sacramentum administraturus, debet primò populum instruire in verbo Dei, & informare, quid sit hoc Sacramentum, & quare in Ecclesia fiat: deinde adstantes ad orationem sobriā exhortari, ut quecūc ieconi, nisi necessitas impe-

impedierit, hoc Sacramentum accipient. Sic enim in Concilio Aurelianensi statutum est, ut non nisi ieiunantes, confessi, ac adultæ ætatis homines, de illo participarent: sed vereor ne prælatorum negleguntur, qui tatum nescio quam externam pompam curant, huic Sacramento magnum in mundo contemptum perpetuerit: queritur enim tantum ornatus aliquis, & luxurium nummorum: nihil aut perparum monent vel informant populum de virtute & efficacia Confirmationis, sed similes videntur illis quæ mensam splendide adornant scutellis & cyathis, sed omni cibo & potu vacuis: nec illos urget, quod hæretici hoc Sacramentum planè contemnunt, quin & ipsi hac contemptui reddant. Corrigantur igitur abusus, & salvant omnia, &c.

CAPVT IX.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit ordo Ecclesiasticus.*
2. *Quid conferatur ijs, qui suscipiunt sacros ordines.*
3. *Quis debeat ordinare ministros Ecclesiæ.*

Rdo est vocatio ad ministerium docendi Euangeliū, & administrandi Sacra-menta, sicut ait Apostolus i. Cor. 4. Sic nos existimet homo, vt ministros Chri-sti & dispensatores ministeriorum Dei: ab his autem maximè exigitur, vt fideles dispensatores inueniantur. & i. Timoth. 5. Si quis episcopatum desiderat, id est, huiusmodi officium regiminis, docendi, administrandi Sacra-menta & verbum Dei populo ad gloriam Dei & salutem proximi, hic bonum opus desiderat: nihil hinc de externa prælatura loquitur Apostolus, sed potius de ipso officio. Actorum primo. Eritis mihi testes &cæt. Porrò hoc Sacra-mentum

i.